

- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt 1 000 *euro* kā atlīdzinājumu par nemateriālo kaitējumu, kas prasītajiem nodarīts šādas regulas pieņemšanas rezultātā, un simbolisku 1 *euro* kā atlīdzinājumu par šādi nodarīto materiālo kaitējumu;
- uzdot Eiropas Komisijai nekavējoties samazināt Regulā (ES) 2016/646 radīto “galīgo atbilstības koeficientu” atpakaļ līdz 1 un atteikties no “pagaidu atbilstības koeficienta”, kas noteikts 2,1 apmērā;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji norāda, ka:

1. strīdīgās regulas – ko atbildētāja pieņēmusi, atbilstoši Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumam 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību, īstnodama kompetenci, ko tai Eiropas Parlaments un Padome piešķīra Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Regulā (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 5” un “Euro 6”) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2007, L 171, 1. lpp.), – pieņemšanas gaitā tā esot izdarījusi vairākus pārkāpumus, proti:
 - pārkāpusi Savienības gan primāro, gan atvasināto vides tiesību normas;
 - pārkāpusi Kopienų sekundāro tiesību normas, proti, vispārējos principus, ka vides normu stingrība nav mazināma (*non regression*), ka ir jāievēro piesardzība un jārīkojas preventīvi un pašos pirmsākumos (*action à la source*), kā arī, ka piesārņotājs maksā;
 - nav ievērojusi procesuālo kārtību, jo Komisija nedrīkstēja būtiska Regulas (EK) Nr. 715/2007 aspekta grozīšanai izmantot regulatīvo kontroles procedūru;
 - pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus, jo attiecīgās regulas pieņemšanā nav nodrošinātas tādas demokrātiskuma garantijas, kādas var gūt, izmantojot parasto Eiropas Parlamenta un Padomes koplēmumu likumdošanas procedūru;
2. pastāv reāls un droši zināms kaitējums un tieša cēloņsakarība starp Komisijas rīcību un apgalvoto kaitējumu.

Prasība, kas celta 2017. gada 29. martā – EKETA/Komisija

(Lieta T-198/17)

(2017/C 151/60)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis* (EKETA) (Saloniki, Grieķija) (pārstāvji – V. Christianos un S. Paliou, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Eiropas Komisijas paziņojumā par parādu Nr. 3241615335/29.11.2016 izteiktais prasījums EKETA atmaksāt summu EUR 38 241,00 apmērā no maksājuma, ko šī sabiedrība saņēmusi par ACTIBIO projektu, ir nepamatots attiecībā uz summu EUR 9 353,56;

- atzīt, ka summa EUR 9 353,56 apmērā ir atlīdzināmās izmaksas un ka EKETA nav pienākuma šo summu atmaksāt Eiropas Komisijai, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar šo prasību *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis* (turpmāk tekstā – “EKETA”) apstrīd prasījumu, ko Komisija izteikusi paziņojumā par parādu Nr. 3241615335/29.11.2016 saistībā ar dalību ACTIBIO projektā. Minētajā paziņojumā par parādu Komisija prasa EKETA atmaksāt daļu EUR 38 241,00 apmērā no maksājuma, ko šī sabiedrība saņēmusi par ACTIBIO projektu. Minētais prasījums ir izteikts, pamatojoties uz prasītājas telpās Eiropas Komisijas veikto auditu *in situ*.
 2. Šajā ziņā prasītāja lūdz Eiropas Savienības Vispārējo tiesu saskaņā ar LESD 272. pantu atzīt, ka šajā paziņojumā par parādu norādītās summas daļa EUR 9 353,56 apmērā ir atlīdzināmās izmaksas un ka EKETA nav pienākuma šo summu atmaksāt Komisijai.
 3. EKETA apgalvo, ka minētā summa EUR 9 353,56 apmērā ir atlīdzināmās personāla izmaksas un netiešās izmaksas, kuras Komisija nepamatoti noraidīja kā neatlīdzināmas. Prasītājas izmaksu atlīdzināmība ir pierādīta ar apstākli, kas Eiropas Komisijai ir norādīts *in situ* veiktā audita laikā un tam sekojošajā sarakstē, kā arī tagad norādīts Vispārējai tiesai.
-